

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 10. marts 2009
Kontor: Dyrevelfærdskontoret
Sagsnr.: 2007-5400-0006
Dok.: MJO41281

KOMMENTERET HØRINGOVERSIGT

OVER

**udkast til forslag til lov om ændring dyreværnsloven
(Forbud mod udstilling af ørekuperede hunde, forbud mod reklame
for og salg af visse genstande, hold og fremvisning af dyr i cirkus,
uddannelse, påbudsordning, gennemførelse af veterinærforliget mv.)**

1. Hørte myndigheder mv.

Den 6. februar 2009 sendte Justitsministeriet et udkast til forslag til lov om ændring dyreværnsloven (Forbud mod udstilling af ørekuperede hunde, forbud mod reklame for og salg af visse genstande, hold og fremvisning af dyr i cirkus, uddannelse, påbudsordning, gennemførelse af veterinærforliget mv.) i høring.

Udkastet blev sendt i høring hos følgende myndigheder, organisationer mv.:

Advokatrådet, Alle Dyrs Ret, Brancheforeningen Fokus på Dyr, cirkus Arena, Cirkus Arli, Cirkus Baldoni, Cirkus Benneweis, Cirkus Charlie, Cirkus Dannebrog, Cirkus Krone, Cirkusdirektørforeningen i Danmark, Cirkushusets Museumsforening, Daniche, Danmarks Civile Hundeførerforening, Danmarks Fjerkræavlerforening for Raceavl, Danmarks Jægerforbund, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Breton Klub, Dansk Erhverv, Dansk Fåreavl, Dansk Gede Union, Danske Hundeejeres Landsforening, Dansk Hunderegister, Dansk Industri, Dansk Jagthunde Udvalg, Dansk Kennel Klub, Dansk Kvæg, Dansk Lamaforening, Dansk Landbrug, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Racehunde Union, Dansk Ruhår Klub, Dansk Svineproduktion, Dansk Vizsla Klub, Danske Fugleforeninger, Danske Regioner, Danske Slagterier, Danske Svineproducenter, DAZA (Danske

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
[E-mail]

Akvarier og Zoologiske Anlæg), Den Danske Dommerforening, Den Danske Dyrlægeforening, Den Danske Hundeforening, Det Biovidenskabelige Fakultet, Københavns Universitet, Det Danske Fjerkræraad, Det Dyreetiske Råd, Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet, Aarhus Universitet (Foulum), Det Veterinære Sundhedsråd, Dommerfuldmægtigforeningen, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Freja, Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation (DOSO), Dyreværnsrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen Eksotiske Dyrs Venner, Foreningen for Prydfjerkræ, Fællesrepræsentationen for Specialklubber for stående Jagthunde i Danmark, Fødevareøkonomisk Institut, Hesteinternatet af 1999, Hestens Værn, Inges Katt hjem, Klubben for Field Trial Spaniels, Kommunernes Landsforening, Korthaarklubben, Kødbranchens Fællesråd, Landbrugsrådet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Mohairforeningen i Danmark, OASA (Organisation Against the Suffering of Animals), Politiforbundet i Danmark, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Dyreforsøg/Dyreforsøgstilsynet, Rådet vedrørende hold af særlige dyr, Sammenslutningen af By- & markedsfester i Danmark, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Servicehunde til handicappede, Skov- og Naturstyrelsen, WSPA Danmark, Østre Landsret, Vestre Landsret og samtlige byretter.

Nedenfor er gengivet de væsentligste bemærkninger til lovforslaget i de modtagne høringssvar. Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført med *kursiv*.

2. Høringssvarene

Dansk Arbejdsgiverforening, Den Danske Hundeforening, Dyreforsøgstilsynet, Forbrugerrådet, Rigspolitiet, Østre Landsret, Vestre Landsret og byretterne har ingen bemærkninger til udkastet.

2.1. Fødevaremyndighedernes velfærdskontrol

Advokatrådet finder det betænkeligt at udvide kontrolmyndigheden til at omfatte enhver person under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (herefter Fødevareministeriet). Det bemærkes i den sammenhæng, at man i forslaget § 19 a ønsker at skærpe kravene til dem, der beskæftiger sig med dyr, hvorfor der bør gælde mindst samme krav til folk, der skal kontrollere. Herudover er det Advokatrådets erfaring, at dyreværnssager generelt vedrører velfærdsteknisk komplicerede forhold,

som alene kan vurderes af dyrlæger, og at for eksempel teknikere i ministeriet ikke i alle tilfælde har den fornødne faglige ballast til at kunne vurdere dette. Det er derfor retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at udvide personkredsen fra dyrlæger til alle personer ansat i eller under ministeriet.

Anima anfører, at under forudsætning af, at antallet af dyrlægebesøg i husdyrbesætninger forbliver uændret eller øges, kan foreningen tilslutte sig forslaget om, at andre personer end dyrlæger skal kunne foretage velfærdskontrol. Anima understreger dog, at brugen af teknikere skal udvide dyrevelfærdskontrollen og ikke erstatte den eksisterende dyrlægekontrol.

Danske Svineproducenter er af den opfattelse, at mange kontroller godt kan foretages af en uddannet tekniker. Dette gælder særligt for så vidt angår målbare og direkte synlige forhold som eksempelvis mængden af foder, synligt syge dyr mv.

Den Danske Dyrlægeforening finder, at det fortsat bør være dyrlæger, der foretager kontrol med henblik på beskyttelse af dyrs velfærd, idet kun personer med den fornødne faglige baggrund og ekspertise vil kunne vurdere dyrenes velfærdsmæssige status og foretage en helhedsvurdering i besætningerne. Foreningen finder dog, at kontrollen kan foregå i et team bestående af dyrlæge og tekniker. Teknikere kan forestå opsamling af data, og dyrlægen kan foretage en vurdering af de funktionelle rammer samt en helhedsvurdering. Foreningen peger endvidere på, at forslaget om, at opgaven flyttes fra Fødevarestyrelsen til Plantedirektoratet, vil indebære en forlænget sagsgang og en udvanding af ”jord-til-bord” konceptet, idet opgaven spredes på flere instanser. Den Danske Dyrlægeforening finder det derfor ikke hensigtsmæssigt, at opgaven flyttes fra Fødevarestyrelsen til Plantedirektoratet.

Det Dyreetiske Råd kan som udgangspunkt tilslutte sig, at en vis del af kontrollen varetages af teknikere. Rådet er dog bekymret for, om de forhold, hvor dyrlæger bør tilkaldes, vil blive observeret. Bekymringen skyldes dels, at det tekniske personale må formodes at fokusere på det, der er deres opgave i kontrolarbejdet, nemlig at foretage diverse målinger, dels at det tekniske personale for at kunne erkende sygdom osv. må besidde et vist kendskab til de kliniske parametre. Rådet foreslår derfor, at der i forlængelse af de foreslåede ændringer vedrørende inddragelse af teknikere i kontrolarbejdet stilles krav om passende uddannelse af disse teknikere, så de tillige er opmærksomme på behov for dyrlægekontrol af

relevante sundhedsmæssige og adfærdsmæssige parametre. Rådet finder videre, at det bør sikres, at dyrlæger, der udfører velfærdskontrol, har kendskab til både sundhedsmæssige og adfærdsmæssige aspekter af dyrevelfærd. Rådet henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at der både på nationalt og internationalt plan i disse år arbejdes med udvikling af redskaber til vurdering af dyrevelfærd, og at sådanne redskaber kan tjene som inspiration til opstilling af objektive kriterier for dyrevelfærdsvurderingen.

Det Veterinære Sundhedsråd bemærker, at den foreslåede formulering er meget bred, idet den umiddelbart omfatter alle ansatte i eller under Fødevareministeriet. Rådet går dog – med støtte i bemærkningerne – ud fra, at forslaget primært er møntet på teknikere med landbrugsfaglig baggrund. Rådet finder det vigtigt, at sådanne teknikere arbejder under supervision af en dyrlæge, at de udelukkende vurderer de fysiske forhold i dyreholdet og ikke de veterinærfaglige, og at de har gennemgået en uddannelse heri. Rådet finder ikke, at besøgene bør gennemføres af en tekniker alene, men som teambesøg, hvor der både deltager en dyrlæge og en tekniker. Rådet kan umiddelbart se nytten af at tilknytte teknikere til besøget, idet der herved kan opnås synergi og ressourcebesparelse og dermed et for landmanden hurtigere forløb med bevarelse af teamets veterinærfaglige kompetence.

Dyrenes Beskyttelse kan se både fordele og ulemper ved forslaget om, at det fremover ikke alene skal være dyrlæger, der kan udføre velfærdskontrol. Foreningen peger således på, at det vil kræve en grundig uddannelse af de teknikere, som skal udføre kontrollen, og foreslår derfor, at der skal være krav om, at velfærdskontrollen udføres af personer med de rette kompetencer. Desuden anbefales det, at personalet kommer fra samme organisation (f.eks. Fødevarestyrelsen) for at sikre en tæt og daglig sparring mellem dyrlæger og teknikere.

Dyreværnsrådet er positiv over for, at der åbnes op for, at teknikere også vil kunne anvendes i forbindelse med dyrevelfærdskontroller. Dyreværnsrådet fremhæver dog i den forbindelse, at det bør sikres, at de pågældende teknikere har den fornødne kompetence til at udføre dyrevelfærdskontrollen forsvarligt. Endvidere bør det sikres, at der løbende sker en central koordinering af dyrevelfærdskontrollen, således at indholdet af kontrollen ikke er forskellig afhængigt af, om kontrollen udføres af en dyrlæge eller af en tekniker.

Landbrugsraadet (tillige på vegne af **Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Det Danske Fjerkræraad, Kødbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur og Dansk Pelsdyravlerforening**) støtter forslaget, men gør samtidig opmærksom på, at det fortsat er vigtigt, at de kontrollerende personer har et højt fagligt niveau inden for husdyrproduktion og dyrevelfærd – herunder en grundig instruktion i, hvornår der skal tilkaldes en dyrlæge. Over for landmanden skal kontrollen fremstå som kompetent, ensartet og af høj kvalitet, således at kontrollanten kan gøre rede for sine afgørelser.

Landsorganisationen Danske Fugleforeninger hilser velkommen, at personer med god baggrundsviden på et bestemt område kan virke som kontrollør af dyrevelfærd. Foreningen peger dog på, at personer, der ikke er dyrlægeuddannede, ikke bør kunne udtage prøver af dyr, der er mistænkt for at være syge.

Som det fremgår af pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er det forudsat i det forlig om veterinærområdet, som den 22. august 2008 blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, at der skal udarbejdes en model for brug af teknikere i den velfærdskontrol, som i dag udelukkende foretages af dyrlæger. Ifølge forliget skal alle kontroller således som udgangspunkt gennemføres af teknikere, idet dyrlæger dog tilkaldes, hvor der kan konstateres forhold vedrørende dyrene, der kræver kliniske diagnostiske kompetencer.

En arbejdsgruppe under Fødevarestyrelsen drøfter for øjeblikket det nærmere indhold i en sådan model for brug af teknikere i velfærdskontrollen.

Justitsministeriet skal i øvrigt bemærke, at det er præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at det i loven anvendte udtryk "andre personer ansat i eller under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri" – ud over dyrlæger – omfatter andre ansatte, der i kraft af deres stilling og faglige indsigt har til opgave at foretage kontrol med dyrevelfærd.

2.2. Bevissikring

Danske Svineproducenter bemærker, at det af hensyn til bevisførelsen er i alles interesse, at kontrollanten må medtage materiale, herunder aflive dyr, uden at man skal afvente en politianmeldelse. Uberettiget afliv-

ning af dyr skal udløse erstatning, uanset om aflivningen foretages af en tekniker eller en dyrlæge.

Det Veterinære Sundhedsråd forudsætter, at bevissikringen i form af medtagning af dokumenter sker under fuld sikring af den anklagedes retsstilling og med fuld erstatning for lidt tab, hvis tiltale opgives, eller der sker frifindelse. Rådet bemærker, at det i nogle tilfælde kan være nødvendigt at indsamle oplysninger fra flere dyr for at sikre egnet og relevant dokumentationsmateriale. Rådet anbefaler derfor, at det fremgår af teksten, at dyrlæger kan aflive ét eller flere dyr med henblik på at udtage prøver af dyret eller dyrene.

Rigsadvokaten har anført, at formuleringen i § 24 a, stk. 6, 2. pkt., hvorefter dyrlæger ansat i tilsynsmyndigheden kan aflive dyr med henblik på at udtage prøver fra dette, hvis det skønnes nødvendigt for at dokumentere en mulig overtrædelse af regler i dyreværnsloven mv., kan efterlade et indtryk af, at der er tale om bevissikring alene til brug for en straffesag. Rigsadvokaten anbefaler derfor, at forholdet til strafferetsplejen, herunder reglerne om beslaglæggelse, beskrives nærmere i bemærkningerne til bestemmelsen.

For så vidt angår forslaget til § 24 a, stk. 7, om erstatning ved de nævnte indgreb bør det efter Rigsadvokatens opfattelse fremgå, om behandling af krav om erstatning skal ske efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93, §§ 1018 b eller c, eller om eventuelle erstatningskrav skal behandles efter andre regler.

Justitsministeriet kan oplyse, at det nu – på baggrund af Rigsadvokatens hørings svar – er præciseret i bestemmelsen i § 24 a, stk. 6, 2. pkt., at dyr kan aflives med henblik på at udtage prøver, hvis det skønnes nødvendigt for at undersøge, om der foreligger en overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Endvidere fremgår det nu af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i dyreværnslovens § 24 a, stk. 6, at hvis tilsynsmyndighederne ønsker at medtage dokumenter eller andre genstande, skal dette ske under overholdelse af retssikkerhedslovens regler. Det indebærer bl.a., at der i almindelighed skal gås frem efter reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74, hvis tilsynsmyndighederne er bekendt med oplysninger, der kan begrunde, at en person med rimelig grund mistænkes for en strafbar overtrædelse af dyreværnslovgivningen.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at det er præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen i § 24 a, stk. 7, at de foreslåede erstatningsbestemmelser for så vidt angår ansvarsgrundlaget svarer til reglerne i retsplejelovens kapitel 93 a. Herudover fremgår det af bemærkningerne til bestemmelsen, at sager om erstatning for uberettiget aflivning behandles af den myndighed, der har foretaget indgrebet.

For så vidt angår det af Danske Svineproducenter anførte skal Justitsministeriet bemærke, at det er forudsat i bestemmelsen, at aflivning af et dyr i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 24 a, stk. 6, altid skal foretages af en dyrlæge.

For så vidt angår det af Det Veterinære Sundhedsråd anførte skal Justitsministeriet bemærke, at den foreslåede formulering af bestemmelsen indebærer, at dyrlægen kan aflive ét eller flere dyr med henblik på at udtage prøver heraf.

2.3. Påbudshjemmel, klageadgang mv.

2.3.1. Påbud om foranstaltninger (§ 24 b)

Anima, Danske Svineproducenter, Det Veterinære Sundhedsråd og Dyrenes Beskyttelse finder det positivt, at der skabes mulighed for, at de ansvarlige for et dyrehold kan meddeles påbud om at træffe særlige foranstaltninger. Anima bemærker, at et påbud bør være resultatorienteret, således at en besætningsejeren forpligtes til at opfylde et givent mål, uden at myndighederne skal forpligtes til at udarbejde en handlingsplan for, hvordan dette mål nås. Anima finder endvidere, at et påbud skal kunne følges af et administrativt forbud mod at have med dyr at gøre.

Landbrugsraadet (tillige på vegne af **Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Det Danske Fjerkræraad, Køddbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur og Dansk Pelsdyravlerforening**) støtter, at der indføres mulighed for, at fødevaremyndighederne kan udstede påbud. De nævnte organisationer finder, at dette – i kombination med de øvrige sanktionsbestemmelser – giver bedre mulighed for en passende og målrettet sanktion i forhold til overtrædelser af dyreværnsloven. Ved at indføre muligheden for at meddele påbud indføres endvidere ”gult kort-ordningen”, som er helt afgørende for gennemførelsen af skuldorsårshandlingsplanen. Organisationerne peger på, at der for at sikre en ensartet administration

bør udarbejdes et grundigt vejledningsmateriale, som sikrer en ensartet faglig vurdering af forskellige typer af påbud – herunder at påbud kun anvendes ved reelle dyrevelfærdsproblemer.

Rigsadvokaten har anført, at det er af afgørende betydning for påbudets gyldighed og dermed for en eventuel efterfølgende straffesag om overtrædelse heraf, at forvaltningslovens regler har været iagttaget i forbindelse med meddelelsen af påbudet. Rigsadvokaten foreslår derfor, at det overvejes, hvorvidt det – ligesom i dyreværnslovens § 21 – bør fremgå direkte af bestemmelsen, at den ansvarlige skal have lejlighed til udtale sig. Det kunne endvidere overvejes, om det tillige bør tilføjes, at den ansvarlige inden afgørelsen herom træffes, skal underrettes om sagen og gøres bekendt med adgangen til aktindsigt. En lignende formulering findes i miljøbeskyttelseslovens § 75. Rigsadvokaten har endvidere foreslået, at det kunne overvejes, om det af bestemmelsen bør fremgå, at der kan meddeles den ansvarlige for dyreholdet påbud om ”straks” at berigtige forholdet.

Justitsministeriet har på baggrund af Rigsadvokatens høringssvar præciseret i bestemmelsen, at den, der har ansvaret for et dyr, skal have lejlighed til at udtale sig, før der meddeles påbud. Justitsministeriet har endvidere indsat en regel om, at kravene om skriftlighed og partshøring kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at afværge en væsentlig lidelse for dyret. Hermed kommer beskrivelsen af de formelle krav til påbudet – samt adgangen til at fravige disse – til at svare til bestemmelsen i dyreværnslovens § 21.

2.3.2. Pålæg om rådgivning, uddannelse mv. (§ 24 c)

Advokatrådet bemærker, at begrebet ”dyrevelfærdsmæssige problemer” ikke er defineret i § 24 c, men at begrebet efter sin ordlyd rummer mere end konstaterede lovovertrædelser. Advokatrådet finder det betænkeligt, at man kan pålægge erhvervsgrene rådgivning og uddannelse samt udarbejdelse og gennemførelse af handlingsplaner uden nærmere at definere under hvilke betingelser, et pålæg kan meddeles.

Landbrugsraadet (tillige på vegne af **Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Det Danske Fjerkræraad, Kødbbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur** og **Dansk Pelsdyravlerforening**) finder ikke, at der bør kunne gives selvstændigt påbud om uddannelse. Organisationerne anfø-

rer, at hvis der i forbindelse med et påbud er behov for at øge kompetenceniveauet hos besætningsejer eller personale, kan dette ske på flere måder. Kompetenceløftet bør derfor være omfattet af påbudet om at modtage rådgivning og udarbejde en handlingsplan, der kan afhjælpe de dyrevelfærdsmæssige problemer. Der opfordres derfor til, at uddannelse udgår af bestemmelsen, idet det i stedet præciseres i bemærkningerne, at kompetenceløft kan være en del af handlingsplanen.

Rigsadvokaten foreslår, at udtrykket ”besætningsejer” i lovudkastets § 24 c (pålæg om rådgivning, uddannelse mv.) erstattes af udtrykket ”den ansvarlige for en landbrugsbesætning”, hvilket dels er i overensstemmelse med den i dyreværnslovens § 21, stk. 1, og lovudkastets § 24 b, anvendte afgrænsning af ansvarssubjektet, og dels er den betegnelse, der anvendes i lovudkastets bemærkninger, side 24 og 50.

Justitsministeriet har i lovforslaget ændret formuleringen ”besætningsejer” til ”den ansvarlige for et dyrehold”. Hermed skabes overensstemmelse mellem de ansvarssubjekter, der kan meddeles påbud om særlige foranstaltninger, jf. § 24 b, og dem, der kan meddeles påbud om rådgivning, handlingsplan mv. efter regler fastsat i medfør af § 24 c.

Foranlediget af bl.a. bemærkningerne fra Landbrugsraadet, Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Det Danske Fjerkræraad, Kødbbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur og Dansk Pelsdyravlerforening har Justitsministeriet endvidere ladet hjemlen til at udstede selvstændigt påbud om uddannelse udgå af bestemmelsen. Justitsministeriet har dog i den forbindelse præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen, at en handlingsplan bl.a. vil kunne indeholde krav om kompetenceløft hos personalet.

For så vidt angår det af Advokatrådet anførte, skal Justitsministeriet bemærke, at det ved udmøntningen af hjemmelsbestemmelsen i § 24 c vil blive nærmere præciseret, under hvilke betingelser der kan udstedes påbud om rådgivning, handlingsplan mv. Som anført i bemærkningerne til bestemmelsen er det bl.a. hensigten, at der med hjemmel i bestemmelsen vil kunne fastsættes nærmere regler om, at fødevareregionen kan pålægge en besætningsejer at udarbejde og gennemføre en obligatorisk handlingsplan med henblik på at nedbringe antallet af skulderyår hos søer i besætningen.

2.3.3. Klage over påbud mv. (§ 24 d)

Dyrenes Beskyttelse finder, at klager over påbud eller afgørelser om pligt til at modtage rådgivning, uddannelse mv., jf. regler udstedt i medfør af § 24 c, skal behandles af Fødevarestyrelsens særlige enhed for behandling af klager. Da Fødevarestyrelsens 5. kontor skal rådgive regionerne i sager om dyrevelfærd, finder Dyrenes Beskyttelse ikke, at det samme kontor bør fungere som klageinstans. Dyrenes Beskyttelse mener i øvrigt, at den bedste løsning ville være, at klager over Fødevarestyrelsens afgørelser i henhold til dyreværnsloven behandles i Justitsministeriet, idet dyreværnsloven hører under dette ministerium.

Landbrugsraadet (tillige på vegne af **Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Det Danske Fjerkræraad, Kødbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur og Dansk Pelsdyravlerforening**) anfører, at klagesagsbehandlingen bør følge det øvrige veterinær- og fødevarerområde, hvor der er oprettet et særligt uafhængigt sekretariat til behandlingen af klager. Formålet med dette sekretariat er at styrke Fødevarestyrelsens vejledning i forhold til fødevareregionerne og sikre ens sagsbehandling. De samme hensyn gør sig gældende i forhold til klager over fødevareregionernes afgørelser i medfør af dyreværnsloven.

Rigsadvokaten foreslår, at der fastsættes en frist for indgivelse af klage over afgørelser efter § 24 b (påbud) og § 24 c (pålæg om rådgivning og uddannelse mv.), idet det ved en eventuel efterfølgende straffesag for overtrædelse af et påbud vil være relevant, at en eventuel klagesag vedrørende påbudet er afsluttet.

Justitsministeriet har på baggrund af de ovennævnte høringssvar ændret de foreslåede bestemmelser i dyreværnslovens § 24 d, § 9 b, stk. 4 og 5, i lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte, § 7 a, stk. 4 og 5, i lov om hold af smågrise, avls- og slagtesvin og § 15 a, stk. 4 og 5, i lov om udendørs hold af svin, således at det nu af de nævnte bestemmelser fremgår, at afgørelser om påbud, herunder påbud efter regler udstedt i medfør af dyreværnslovens § 24 c, kan påklages til Sekretariatet for Fødevarer- og Veterinærklager under Fødevareministeriet. Endvidere fremgår det nu af de nævnte bestemmelser, at klage over afgørelser skal indgives senest 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Sekretariatet kan i særlige tilfælde behandle en klage, selv om klagen er indgivet efter fristens udløb.

2.4. Finansiering af dele af velfærdskontrollen (§§ 24 e og 24 f)

Advokatrådet bemærker, at begrebet ”landbrugsdyr” ikke er klart defineret i loven.

Dyrenes Beskyttelse anfører, at det i visse situationer vil være mere hensigtsmæssigt at give en indskærpelse (præcisering af reglerne) end et påbud. Foreningen finder, at der også bør være hjemmel til at opkræve betaling for opfølgingsbesøg, der finder sted som følge af en indskærpelse.

Landbrugsraadet (tillige på vegne af **Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Danske Svineproducenter, Det Danske Fjerkræraad, Kødbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur og Dansk Pelsdyravlerforening**) er enige i, at en yderligere indsats i forhold til dyrevelfærden skal være målrettet besætningsejere med problemer og ikke belaste dem, som har orden i forholdene. Organisationerne kan derfor tilslutte sig, at udgifterne til opfølgende besøg i forbindelse med konstaterede overtrædelser skal pålægges besætningsejerne. Opfølgende besøg bør dog kun benyttes, hvis anden dokumentation ikke kan anvendes. De nævnte organisationer kan derimod ikke acceptere, at dyrevelfærdsrejseholdets tematiserede kontroller skal brugerfinansieres. Der henvises i den forbindelse til, at omkostningerne hertil rammer bredt, hvilket er i strid med de grundlæggende principper bag veterinærforliget, idet ordningen også rammer de besætningsejere, der har styr på tingene.

Danske Svineproducenter bemærker i den forbindelse, at man i branchen har et uvildigt kontrolsystem, som gennemføres af et uafhængigt akkrediteret auditeringsfirma, og at man jævnligt har besøg af en dyrlæge. Endvidere anføres det, at der ikke er andre fødevarerirksomheder, der selv betaler for, at der kommer kontrol.

For så vidt angår det af Advokatrådet anførte skal Justitsministeriet bemærke, at der nu er præciseret i bemærkningerne til § 24 f, at der ved landbrugsdyr forstås hvirveldyr – bortset fra fisk, reptiler og padder – som holdes med henblik på produktion af fødevarer, uld, skind eller pels eller med henblik på andre landbrugsmæssige formål.

Justitsministeriet finder ikke, at det bør være muligt at opkræve betaling for opfølgende besøg, der finder sted som følge af en indskærpelse. Justitsministeriet har i den forbindelse lagt vægt på, at en indskærpelse ik-

ke er en afgørelse, men alene en præcisering af gældende regler på området. Der er således ikke noget krav om, at en indskærpelse skal meddeles skriftligt, og allerede af den grund vil det efter Justitsministeriets opfattelse være vanskeligt at afgøre, hvornår der foreligger et opfølgende besøg, der kan gebyrpålægges.

Justitsministeriet skal i øvrigt henvise til, at det fremgår af veterinærforliget, at der skal indføres en incitamentsstruktur, der motiverer besætningsejerne til at overholde reglerne, idet opfølgende besøg skal gebyrpålægges. Endvidere fremgår det af forliget, at udgifterne til dyrevelfærdsrejseholdets tematiserede kontroller skal gebyrfinansieres. Det blev under forhandlingerne om forliget foreslået, at disse omkostninger finansieres ved et basisgebyr for alle besætninger med mindst 10 landbrugsdyr.

2.5. Hold og fremvisning af dyr i cirkus

Cirkus Benneweis har bl.a. anført, at man går ud fra, at den bekendtgørelse om hold og fremvisning af dyr i cirkus, der vil blive udstedt i medfør af hjemmelsbestemmelsen i lovforslaget, først træder i kraft pr. 1. januar 2010, idet det vil have næsten uoverskuelige konsekvenser, hvis de nye regler om dyrehold træder i kraft midt i en sæson.

DAZA (Danish Association of Zoos and Aquaria) har anført, at man – i stedet for den foreslåede ændring – burde stramme det eksisterende forbud, således at al hold af vilde dyr i fangenskab som udgangspunkt bliver forbudt, men med mulighed for at justitsministeren kunne fastsætte regler om krav for dispensation. DAZA bemærker i den forbindelse, at det er grundlæggende forkert at holde, fremvise og træne vilde dyr med det ene formål at underholde mennesker. DAZA har videre anført, at hjemlen i § 17, stk. 4, ikke kompenserer for, at det hidtil gældende forbud ophæves. DAZA har endvidere kritiseret, at beslutningen om, at det fortsat skal være tilladt at fremvise vilde dyr i cirkus, beror på en flertalsafgørelse i arbejdsgruppen om hold af dyr i cirkus, frem for på en fagligt kompetent vurdering.

Den Danske Dyrlægeforening lægger afgørende vægt på, at alle dyrearter sikres et højt velfærdsmæssigt niveau, og foreningen finder, at vilde dyrs basale behov vanskeligt kan tilgodeses under de forhold, som et cirkus kan tilbyde. Foreningen finder derfor ikke, at elefanter og søløver bør fremvises i cirkus.

Det Dyreetiske Råd har delte holdninger til, hvorvidt det bør være tilladt at fremvise vilde dyr i cirkus. Endvidere er der blandt Rådets medlemmer delte meninger om det etisk acceptable i overhovedet at fremvise dyr i cirkus, uanset om de er domesticerede eller vilde. Rådets medlemmer understreger dog, at hensynet til at sikre velfærden for dyr, der holdes, trænes og anvendes til fremvisning i cirkus m.m., naturligvis skal gælde alle dyr, uanset om de er domesticerede eller vilde. Alle Rådets medlemmer kan derfor bakke op om, at der på baggrund af eksisterende viden og erfaringer fastsættes regler, der så vidt muligt sikrer dyrenes velfærd, herunder også regler vedrørende de vilde dyr, såfremt disse fremover holdes og fremvises i cirkus.

DOSO (DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation) kan ikke tilslutte sig, at det nuværende forbud mod hold og fremvisning af vilde dyr i cirkus erstattes af en bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvilke dyr der må holdes og fremvises i cirkus. DOSO bemærker endvidere, at arbejdsgruppen vedrørende hold og fremvisning af dyr i cirkus ikke har forholdt sig til, at elefanter ikke yngler i fangenskab, og at de elefanter, der anvendes i cirkus, derfor kommer fra naturen.

Dyrenes Beskyttelse er bekymret over, at ophævelsen af § 17, stk. 2, 1. pkt., vil betyde, at vilde dyr kan fremvises, såfremt det i øvrigt er lovligt at holde dem. Dyrenes Beskyttelse har den overordnede holdning, at det ikke er muligt i et omrejsende cirkus at give vilde dyr forhold, der kan opfylde deres adfærdsmæssige behov. Dyrenes Beskyttelse har i arbejdsgruppen om hold og fremvisning af dyr i cirkus tilsluttet sig en mindretalsudtalelse om, at fremvisning af elefanter og søløver i omrejsende cirkus ikke bør finde sted. Foreningen er dog opmærksom på, at såfremt arbejdsgruppens anbefalinger følges i den bekendtgørelse, der vil blive udstedt med hjemmel i dyreværnsloven, vil der blive fastsat nærmere krav til, hvilke arter der må fremvises.

Dyreværnsrådet har ikke ønsket at knytte bemærkninger til spørgsmålet om, hvorvidt vilde dyr bør kunne fremvises i cirkus, herunder til om det er etisk acceptabelt at fremvise vilde dyr i cirkus. Rådet kan dog tilslutte sig, at hvis dyr fremvises i cirkus, skal der – uanset dyreart – fastsættes regler, som sikrer disse dyrs velfærd. Dyreværnsrådet finder, at der for så vidt angår den foreslåede tilladelsesordning kunne hentes inspiration i de belgiske regler, hvorefter alene dyr, der er født i fangenskab, må fremvises. Dyreværnsrådet erkender dog, at en sådan regel kan være vanskelig

at håndhæve. Dyreværnsrådet finder, at bekendtgørelsens negativ- og positivliste er et godt og brugbart redskab i forbindelse med håndhævelsen af tilladelsesordningen.

Justitsministeriet skal bemærke, at den foreslåede bestemmelse i § 17, stk. 4, er en bemyndigelsesbestemmelse, der skal udmøntes i en bekendtgørelse om hold og fremvisning af dyr i cirkus.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget skal der til denne bekendtgørelse knyttes to bilag: En negativliste omfattende dyrearter, der ikke må holdes og fremvises i cirkus, og en positivliste over dyrearter, som skal kunne fremvises i cirkus, hvis bekendtgørelsens generelle krav og de specifikke krav vedrørende den pågældende dyreart er opfyldt. Negativlisten vil omfatte de arter, hvor der i dag efter fast praksis meddeles afslag på tilladelse til fremvisning, mens positivlisten vil omfatte domesticerede dyr og de vilde dyr, i forhold til hvilke Justitsministeriet i dag – efter en konkret vurdering – kan meddele dispensation fra dyreværnslovens forbud mod fremvisning af vilde dyr, herunder bl.a. om elefanter og søløver. Der vil således ikke med den foreslåede bestemmelse ske en udvidelse af, hvilke dyrearter der kan fremvises i cirkus.

Justitsministeriet skal bemærke, at der i arbejdsgruppen vedrørende hold og fremvisning af dyr i cirkus var enighed om den valgte reguleringsmodel, hvor det gældende forbud mod fremvisning af vilde dyr erstattes af en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om hold og fremvisning af dyr i cirkus.

Derimod var arbejdsgruppen delt i spørgsmålet om, hvorvidt vilde dyr – herunder særligt elefanter og søløver – fortsat skal kunne fremvises i cirkus. Tre af arbejdsgruppens medlemmer fandt således ikke, at det i praksis er muligt at give søløver og elefanter passende forhold i den periode, hvor cirkus turnerer, idet det ikke er muligt at opstalde dyrene på en måde, der i tilstrækkelig grad tilgodeser deres adfærdsmæssige behov. De øvrige medlemmer af arbejdsgruppen fandt derimod ikke, at der var videnskabeligt belæg for at antage, at elefanter og søløver ikke vil kunne sikres en acceptabel velfærd i cirkus.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, tilslutter Justitsministeriet sig flertallet i arbejdsgruppen. Justitsministeriet finder således ikke, at der er videnskabeligt belæg for at forbyde fremvisning af elefanter og søløver i cirkus – herunder omrejsende cirkus.

Justitsministeriet vil ved udstedelsen af den nævnte bekendtgørelse om hold og fremvisning af dyr i cirkus være opmærksom på det af Cirkus Benneweis anførte om, at nye regler for dyrehold ikke bør træde i kraft midt i en sæson.

2.6. Forbud mod udstilling af ørekuperede hunde

Danmarks civile Hundeførerforening støtter et forbud mod udstilling af ørekuperede hunde, men finder, at der bør være mulighed for at dispensere fra forbudet i forhold til hunde, der ikke anvendes til avl eller udstilling (men udelukkende til dressur eller træning), og som er ørekuperet af rent veterinære årsager.

Dansk Kennelklub kan støtte forbudet, men finder, at det kun bør gælde for hunde, der er født efter den 1. januar 2010, så man undgår at lovgive med tilbagevirkende kraft. Foreningen bemærker i den forbindelse, at seriøse opdrættere har hjemkøbt ørekuperede hunde fra udlandet. Dansk Kennelklub bemærker endvidere, at foreningen i 2010 skal være vært for en stor international hundestilling (FCI's Verdensudstilling) med ca. 20.000 deltagere fra hele verden. Denne udstilling er planlagt i tillid til gældende lovgivning. De hunde, som vil kunne deltage på udstillingen, skal være født senest i indeværende år. Dansk Kennelklub gør endvidere opmærksom på, at 95 pct. af de ørekuperede hunde, man møder i det offentlige rum, er ikke-racerene hunde af kamphundetype. Denne kategori bliver ikke berørt af forslaget i dets nuværende udformning, og foreningen opfordrer derfor til, at der indføres bestemmelser i lovforslaget, som tager højde for denne problemstilling. Dansk Kennelklub opfordrer endelig til, at det gældende forbud mod udstilling af ørekuperede hunde ændres til ikke at omfatte hunde, som har fået halen kuperet af veterinære årsager, og som tilhører racer, der aldrig har været kuperingsracer. Foreningen henviser til, at udstillingsforbudet medfører, at ejeren bliver mindre aktiv med hunden, hvilket resulterer i et dårligere hundeliv.

Den Danske Dyrlægeforening tilslutter sig forslaget. Foreningen bemærker i den forbindelse, at der ikke ses at være veterinærfaglige grunde til, at man fortsat kan udstille de 5 racer, der er undtaget reglerne for halekupering.

DOSO (DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation), Dyreværnsrådet og Dyrenes Beskyttelse støtter forslaget. Dyrenes Be-

skyttelse foreslår, at der endvidere indføres et forbud mod at få foretaget operative indgreb i udlandet.

Justitsministeriet kan oplyse, at ministeriet har fundet, at det vil være uforholdsmæssigt at lade udstillingsforbudet gælde for hunde, som allerede på tidspunktet for lovens ikrafttræden er ørekuperede. Det fremgår således nu af ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 2, at forbudet ikke gælder for hunde, der er født før lovens ikrafttræden. Det bemærkes, at en tilsvarende overgangsordning var gældende i forbindelse med indførelsen af forbudet mod udstilling af halekuperede hunde.

Justitsministeriet finder, at adgangen til at dispensere fra forbudet mod udstilling af ørekuperede hunde bør svare til adgangen til at dispensere fra forbudet mod udstilling af halekuperede hunde. Der bør således kun i helt særlige tilfælde kunne dispenseres fra udstillingsforbudet.

For så vidt angår Dyrenes Beskyttelses forslag om, at der indføres forbud mod at få foretaget operative indgreb i udlandet, skal Justitsministeriet bemærke, at hensigten med udstillingsforbudet netop er at fjerne et vigtigt incitament til at lade sin hund ørekupere i udlandet. Allerede af den grund finder Justitsministeriet ikke anledning til at foreslå et sådant udvidet forbud.

For så vidt angår forslagene om at ændre det gældende forbud mod udstilling af halekuperede hunde i skærpende (jf. Den Danske Dyrlægeforenings bemærkninger) eller lempende retning (jf. Dansk Kennelklubs bemærkninger) skal Justitsministeriet bemærke, at ministeriet ikke har aktuelle planer om at ændre ved forbudet.

2.7. Forbud mod reklame for og salg af visse genstande

Dansk Kennelklub, Den Danske Dyrlægeforening, DOSO (DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation), Dyrenes Beskyttelse og Dyreværnsrådet tilslutter sig forslaget.

Det Veterinære Sundhedsråd finder, at ordet ”behandling” er uheldig, idet det kan forveksles med dyrlægers medicinske eller operative behandling af dyr. Rådet foreslår derfor, at formuleringen ændres til: ”genstande, der ikke må anvendes på dyr, ikke må finde sted”. Rådet bemærker i den forbindelse, at man ikke antager, at bestemmelsen er til hinder for at dyrlæger i forbindelse med behandlingen af dyr kan anvende genstande,

som det som udgangspunkt er forbudt at anvende på dyr. Det Veterinære Sundhedsråd bemærker endvidere, at det vil være vanskeligt at håndhæve markedsføringsforbudet, idet der eksempelvis reklameres på hjemmesider, hvis domæne er i et andet land. Rådet foreslår derfor, at man forbyder erhvervelse og besiddelse af de nævnte genstande.

Justitsministeriet kan oplyse, at forbudet mod anvendelse af visse genstande ved behandlingen af dyr ikke følger direkte af dyreværnsloven, men af regler udstedt i medfør af denne lov. I disse administrative forskrifter præciseres nærmere, hvilke genstande der er omfattet af forbudet, ligesom der – såfremt der er behov herfor – vil kunne fastsættes regler om, at dyrlægers brug af visse genstande ikke er omfattet af forbudet.

For så vidt angår forslaget om at forbyde erhvervelse og besiddelse af de nævnte genstande, skal Justitsministeriet bemærke, at hensigten med forslaget er, at det skal være nemmere at straffe de personer, der markedsfører eller sælger de ulovlige genstande. Det gældende forbud mod brug af de pågældende genstande sikrer allerede, at ejeren kan straffes i det øjeblik, vedkommende anvender eller forsøger at anvende genstanden på et dyr. Der er derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for at kunne retsforfølge den blotte erhvervelse eller besiddelse af genstanden.

2.8. Uddannelse

Danmarks civile Hundeførerforening ønsker en konkretisering af, hvornår handel og opdræt anses som erhvervsmæssigt.

DOSO (DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation) og **Dyrenes Beskyttelse** hilser det velkomment, at der skabes hjemmel til, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at personer, der beskæftiger sig erhvervsmæssigt med dyr, skal have en relevant uddannelse. Foreningen mener dog, at justitsministeren bør kunne fastsætte regler om, at alle, der holder dyr, skal have et vist kendskab (uddannelse) til at holde dyr.

Landbrugsraadet (tillige på vegne af **Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Danske Svineproducenter, Det Danske Fjerkræraad, Kødbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur og Dansk Pelsdyravlerforening**) anfører, at landmandsuddannelsen allerede har et meget stort indhold af viden om pasning af dyr og dyrevelfærd. Uddannelsen reguleres af Undervisningsministeriet, og der er ikke behov for at indføre yderligere

hjemmel til regulering af dette område. De nævnte organisationer kan derfor ikke støtte forslaget om, at der etableres hjemmel til at fastsætte krav til uddannelse for så vidt angår landmænd, og opfordrer til, at det præciseres i bemærkningerne, at landmænd ikke omfattes af bestemmelsen.

Det følger af den gældende bestemmelse i dyreværnslovens § 18, stk. 2, at justitsministeren kan fastsætte regler om uddannelsesmæssige krav til personalet i forbindelse med erhvervsmæssig handel med og opdræt af dyr. Den foreslåede bestemmelse i § 19 a var således tænkt anvendt til at fastsætte krav om uddannelse i forhold til personer, der på anden måde beskæftiger sig erhvervsmæssigt med dyr, herunder navnlig landmænd.

Justitsministeriet har imidlertid noteret sig, at Landbrugsraadet, Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Svineproduktion, Danske Slagterier, Danske Svineproducenter, Det Danske Fjerkræraad, Kødbbranchens Fællesråd, Landsudvalget for Heste, Dansk Akvakultur og Dansk pelsdyravlforening har anført, at der allerede i dag i vidt omfang indgår undervisning i pasning af dyr og dyrevelfærd i landmandsuddannelsen.

Justitsministeriet har på den baggrund valgt at tage den foreslåede bestemmelse ud af lovforslaget.

2.9. Beskikkelsesperiode for Dyreværnsrådets medlemmer

Dyreværnsrådet bifalder, at Justitsministeriet har efterkommet rådets anmodning om at tidsbegrænse beskikkelsesperioden for rådets medlemmer.

3. Ændringer i hesteloven og i lov om hold af slagtekyllinger

Hestens Værn finder, at de udvidede kontrol og påbudsmuligheder, jf. ændringerne i hestelovens § 33, vil indebære en øget trivsel for hestene, idet man kan rette kritisable forhold uden først at skulle afvente en politi-anmeldelse.

4. Ændringer i lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte, lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagte svin og lov om uden-dørs hold af svin

Rigsadvokatens bemærkninger til lovudkastets § 24 b og § 24 d gælder endvidere i relation til lovudkastets §§ 4-6 om ændring af henholdsvis lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte, lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin og lov om udendørs hold af svin.

Justitsministeriet skal henvise til det ovenfor under pkt. 2.3.1. og 2.3.3. anførte.

5. Andre forslag til revision af dyreværnsloven mv.

Dansk Kennelklub foreslår, at der indføres regler om, at organisationer, der har anmeldt en sag om overtrædelse af dyreværnsloven får ret til information om sagens udfald og bliver klageberettiget i sagen.

Dyrenes Beskyttelse har fremsat en række forslag til ændringer af dyreværnsloven, hesteloven mv.:

- Der bør være krav, at et hestehold skal bestå af mindst 2 heste.
- Der bør indføres krav om årlig klipning af får af uldracer i dyreværnsloven. I øjeblikket findes kravet alene i en anbefaling i tilknytning til Europarådets konvention.
- Der bør stilles krav til kompetencer hos de personer, der udpeges til bedømmelse af farlige hunde, jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 4. juli 2003 om lov om ændring af lov om hunde.
- Der bør stilles krav om forbud mod hunde af racen amerikansk staffordshire terrier, da disse ikke kan skelnes fra hunde af racen pitt bull terrier, som det er forbudt at besidde.
- Der bør indføres forbud mod tvangsparring af hunde.
- Der bør indføres særlig lovgivning på katteområdet.
- Der bør indføres specifikt forbud mod plukning af levende fjerkræ. I øjeblikket findes kravet alene i en anbefaling i tilknytning til Europarådets konvention.

- Der bør indføres forbud mod at holde levende dyr, f.eks. hummere og krebsdyr, med henblik på salg i fødevarerbutikker.
- Der bør indføres et eksplicit forbud mod tvangsfodring af fjerkræ med henblik på fremstilling af foie gras. Desuden bør der indføres et forbud mod import af fødevarer, der er fremstillet ved brug af tvangsfodring af dyr.
- Anmeldepligten i § 20 bør omfatte andre end dyrlæger, f.eks. foderstof-leverandør i landmands netværk og andre sociale aktører (SSP).
- Det anbefales, at antallet af klip, der skal til at få frakendt retten til at fortage erhvervsmæssig transport af dyr, skal nedsættes.
- Det bør ske en forhøjelse af strafferammerne for overtrædelse af dyreværnsloven.
- I alvorlige tilfælde af vanrøgt eller mishandling skal være muligt øjeblikkeligt at frakende en ansvarlig for vanrøgt eller mishandling retten til at eje eller i det hele taget beskæftige sig med dyr.

Inges Kattehjem finder, at det fremsatte lovforslag kun i begrænset omfang forbedrer forholdene for kæledyr. Typisk foregår opdræt af hunde, katte og tilsvarende kæledyr i ”stueopdræt”, hvor opdrætteren ikke er cvr-registreret. Foreningen ønsker en strammere kontrol med disse opdrættere.

Landsorganisationen Danske Fugleforeninger foreslår, at den faste dyrevelfærdskontrol i forbindelse med udstillinger i fugleforeningerne afløses af en stikprøvebaseret kontrol.

Hestens Værn henleder opmærksomheden på, at der er behov for at inddrage små hestehold (under 10 heste), som ikke holdes erhvervsmæssigt, under fødevarerregionernes stikprøvevise velfærdskontrol (”5 pct.-kontrollen”).

Justitsministeriet har noteret sig de ovennævnte bemærkninger, hvoraf nogle relaterer sig til dyreværnsloven eller regler udstedt i medfør heraf, mens andre er af mere generel karakter. Bemærkningerne har imidlertid ingen direkte forbindelse til de ændringer af dyreværnsloven og visse an-

dre love, som fremgår af det udkast til lov, som har været sendt i høring. Justitsministeriet har imidlertid noteret sig de nævnte synspunkter, som vil kunne indgå i ministeriets overvejelser om fremtidige initiativer på dyreværnsområdet.